

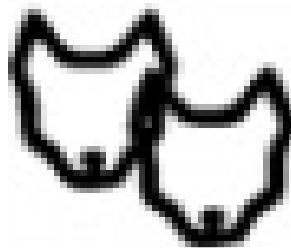
Pystis 1 / 2016

Vuosikokouskutsu sivulla 6

sivu 2 Racinel / bestfirien ilmoitus

Pystis 1 / 2016

Pohjois-Savon Pystykorvakerhon tiedotuslehti

Päätoimittaja, puheenjohtaja Lasse Heikkinen

Taitto ja toimitus Veijo Miettinen

os. Otsonpolku 2, 70400 Kuopio, puh. 0500 171 882, [veijo.miettinen\(et\)dnainternet.net](mailto:veijo.miettinen(et)dnainternet.net)

Kansikuva Veijo Miettinen

Kuvassa karjalankarhukoira Lomsija Elmo ja Markku Väänänen

Painosmäärä 900

Painotalo: Kevama Kuopio

Seuraava lehti ilmestyy 15.4.2016, aineistopäivä 10.3.2016

Pystykorvakerhon pankkitili FI78 4787 0010 0387 69

Pystykorvakerhon jäsenmaksutili FI36 4787 0010 0437 93

NOSTOT, VAIHTOLAVAKULJETUKSET JA LAVAVUOKRAUS
Hannu Ilvonen, Siilinjärvi, puh. 0400 215 203

Kunniapuheenjohtaja Tauno Partanen, puh. 0500 378 049

Hallitus

Puheenjohtaja Lasse Heikkinen, Viitonen 1542, 70900 Toivala puh. 044-2902457 lassemikael(et)gmail.com

Varapuheenjohtaja Jouko Kuosmanen, Kalliotie 18, 71720 Käärmelahti, puh. 050 572 9452
joces(et)dnainternet.net (*varajäsen Tiina Paananen, puh. 0500 648 246*)

Hannu Hallikainen, Ohtaanniementie 212, 71200 Tuusniemi, puh. 040 594 4960
hannu57hallikainen(et)gmail.com (*varajäsen Hannu Keinänen 040 7489127*)

Martti Koponen, Tototie 1, 70400 Kuopio, puh. 0400 274 226
markop.oy(et)dnainternet.net (*varajäsen Irene Venejärvi, puh. 044 571 0861*)

Einari Mustonen, Viitonen 1967, 71800 Siilinjärvi, 0400 519 172
(*varajäsen Merja Rautiainen, puh, 040 566 8152*)

Seppo Partanen, Polvimäentie 380, 73120 Nerkoo, puh. 050 309 6503, partanenseppo(et)suomi24.fi
(*varajäsen Pertti Liikka, puh. 0500 234 295*)

Jari Pulkkinen, Vaahteratie 3 b 70420 Kuopio, puh. 050 595 071, jari.pulkkinen(et)rtv.fi
(*varajäsen Janne Ryhänen, puh. 040 714 9491*)

Jaostojen puheenjohtajat

Lintujaosto Janne Ryhänen, Kuopio puh. 040 714 9491, janne.ryhanen(et)hotmail.com

Hirviyaosto Lasse Heikkinen, Siilinjärvi puh. 044-2902457 lassemikael(et)gmail.com

Näyttelyjaosto Irene Venejärvi, Siilinjärvi puh. 044 571 0861, irene.venejarvi(et)gmail.com

Lappalaiskoirajaosto Asta Partanen, Lapinlahti, puh. 0500 159 112, asta.partanen(et)hotmail.com

Toimihenkilöt

Sihteeri Marjo Halonen, Retkeilijäntie 18 A 2, 70200 Kuopio, puh. 040 764 0104
saravaaran(et)gmail.com

Rahastonhoitaja Erkki Shemeikka, puh. 0400 815 185 os. Alamäentie 35, 74300 Sonkajärvi
erkki.shemeikka(et)meili.fi

Osoitteenmuutokset ja uudet jäsenet: jäsens sihteeri Tiina Paananen, Harakkaniemenkatu 12, 77600
Suonenjoki. puh. 0500 648 246 tiina.j.paananen(et)gmail.com

Tiedotusvastaava Veijo Miettinen, Otsonpolku 2, 70400 Kuopio, puh. 0500 171 882
veijo.miettinen(et)dnainternet.net

Pystis 1 / 2016 sisältää

Lehden tiedot	3
Hallitus, jaostot ja toimihenkilöt	4
Lehden sisältö	5
Tapahtuu kennelrintamalla	5
Vuosikokouskutsu	6
Mitä kuuluu Kirsulle	7
Puheenjohtajalta	8
Tarinaa toimittajalta	9
Kestosuositus suomenlapinkoira	10
Jalostuspäivät Kuopiossa	12
Menestystä nuorille hirtvikoirille	14
Kaavilla haukuttiin kansainvälisesti	15
Karjalankarhukoira rotuna 80-vuotta	16
Kurssit ja koulutus	17
Mehtäläisen mietteet	18

Näyttelykoirakilpailu

Pystykorvakerhon vuosikokouksessa palkitaan perinteisesti paras näyttelykoira. Koirien saavutuksista kertovat ilmoitukset viimeistään 3.3.2016 mennessä

Irene Venejärvelle. Osoite: Juuripolku 7, 71800 Siilinjärvi. Sähköposti: irene.venejarvi(et)gmail.com.

Pystykorvakerhon jaostoihin jäseneksi

Pystykorvakerholle valitaan omat jaostot: hirtti, lintu ja näyttely. Näihin kaikkiin tarvitaan uusia ja virkeitä jäseniä, toki varmaan monet entisetkin jatkavat. Varsinkin hirtti- jaostossa on pientä puutetta toimijoista. Oletpa vanha järjestöjyvä tai vihreä tulokas, niin kaikenlaisille toimijoille löytyy tehtävää. Ilmoittaudu vuosikokouksessa tai sen jälkeen hallitukselle.

Syksyn 2016 HJRV-KV koheet

Kuopio, Pystykorvakerho 17.9.2016

Vehmersalmi, Pohjois-Soisalon Metsästysseura 19.11.2016

Sawo Show 2016

Pystykorvakerho on mukana järjestämässä Sawo Show koiramessuja elokuun ensimmäisenä viikonloppuna. Tästä tapahtumasta lähemmin seuraavassa Pystiksessä. Laita aika kumminkin jo nyt kalenteriin, sillä työvoimaa tarvitaan.

Kutsu vuosikokoukseen

Pohjois-Savon Pystykorvakerho ry:n vuosikokous pidetään perjantaina 11.3.2016, kello 19.00 Siilinjärven Kumpusella toimintakeskus Kirsussa. Valtakirjojen tarkastus alkaa kello 18.00.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen mukaan vuosikokoukselle kuuluvat asiat ja suoritetaan perinteiset palkitsemiset.

Hallituksen erovuoraiset jäsenet ovat:

- puheenjohtaja Lasse Heikkinen
- Hallikainen Hannu, varajäsen Hannu Keinänen
- Kuosmanen Jouko, varajäsen Tiina Paananen
- Partanen Seppo, varajäsen Pertti Liikka

Yhdistyksen kokouksissa on jokaisella varsinaisella jäsenellä, kunniapuheenjohtajalla ja kunniajäsenellä yksi (1) ääni jota hän voi käyttää joko läsnä olevana tai valtuutettunsa kautta. Valtuutetun on oltava yhdistyksen jäsen. Valtuutetulla on oikeus käyttää kokouksessa yhteensä enintään viittä ääntä, käyttämänsä omakohtainen ääni mukaan luettuna. Äänen mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa. Yhdistyksen kokouksen päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä, paitsi päätettäessä niistä asioista, joista näissä säännöissä on erikseen määrätty.

Vuosikokouksessa palkitaan ansioituneita henkilöitä ja menestyneitä koiria, muun muassa valionarvomitalit. Palkituille ei tule erillistä kutsua noutamaan itsensä tai koiransa saamaan huomionosoitusta. Jos koirasi saavuttamat valionarvot ovat unohtuneet ilmoittamatta, niin vielä ehdit. Ennen vuosikokousta on toki varattava aikaa jokunen päivä laatan kaiverrusta varten. Ilmoita koirasi vielä ilmoittamatta olleet valionarvot tai karhutaipparit os. Veijo Miettinen, Otsonpolku 2, 70400 Kuopio, tai sähköpostilla: veijo.miettinen@dnainternet.net. Huomio vuosi, jolloin koirasi on saavuttanut valionarvoon vaadittavat tulokset.

Kirsu valmiina palvelemaan vaativiaakin tilaisuuksia

Pystykorvakerhon jäsenten keskuudesta oli vuosia elänyt ajatus ja halu hankkija oma tukikohta, joka ei monista hyvistä yrityksistä huolimatta tuottanut tulosta. Viimein tuli tilaisuus, kun Siilinjärven kunta päätti myydä lakkautetun Kumpusen koulun.

Pidettiin kerhon ylimääräinen kokous, jossa tehtiin päätös hankinnasta. Lokakuussa 2011 koulukiinteistö siirtyi Pystykorvakerhon omistukseen.

Hankkeelle haettiin ja saatiin EU-rahoitusta. Kirsu-nimen tukikohta sai luonnollisesti koirasta. Kirsussa sijaitsee koiran tärkein, eli hajuaisti.

Kuva Jouko Kuosmanen

Pystykorvakerhon tukikohta, toimintakeskus Kirsu Siilinjärven Kumpusella on kokenut suuren muodonmuutoksen, niiltä ajoilta jolloin se toimi koulukäytössä. Kerhon ahkerat talkoolaiset ovat tehneet tuhansia ja taas tuhansia talkootunteja. Rakennusta on kunnostettu ulkoa ja sisältä. Kirsussa on toimiva sauna aistikkaan pukuhuoneen kera. Kunnostetulle piha-alueelle on rakennettu tyylikäs kota.

Nyt kiinteistö on valmis palvelemaan vieraiden juhlapaikkana, kuin myös kerhon omissa vaativissa tilaisuuksissa. Kirsussa ovat viihtyneet niin kotimaiset kuin ulkomaalaiset vieraatkin. Kirsun toimintaa on testattu monissa suurissa haukkukokeissa. Myös majoitustilaa löytyy riittävästi.

Kirsussa järjestettiin kesällä 2015, 400 koiran näyttely. Sisätilat ja ulkoalueet riittivät mainiosti tämän suuruisen ryhmänäyttelyn järjestämiseen.

Kirsua vuokrataan ulospäin pieniin tai suuriin tilaisuuksiin. Vuokrauksesta ja varauskalenterin ylläpidosta vastaa Jouko Kuosmanen, yhteystiedot: p. 050 272 9452. sähköposti: joces@dnainternet.net.

Kuva Jouko Kuosmanen

Pystykorvakerhon nettisivuilta löydät varauskalenterin, josta voit alustavasti tarkistaa onko Kirsussa tilaa. Ota Joukoon yhteyttä ja sovi varauksesta.

Kirsusta löytyy erikokoisista majoitustiloja, joko suuremmille ryhmille tai ainoastaan kahdelle.

Puheenjohdajan porinat

Tervehdys kaikille!

Jalostuspäivät olivat ja menivät. Lauantaina oli taas Iso-Valkeinen täynnä väkeä kuulemassa mielenkiintoisia esitelmiä. Sunnuntain näyttelyssä oli taas ennätysmäärä ilmoittautuneita koiria, 537 hännänheiluttajaa. Mihinkä mittoihin tämä vielä kasvaakaan.

Näyttelyssä kokeiltiin myös kennelliiton uutta tallennusjärjestelmää, jossa tulos on tietokannassa heti tuomarin arvostelun jälkeen. Järjestelmä toimi hyvin ja itse ainakin kannatan sen laajempaa käyttöönottoa.

Onneksi myös sää suosi Sorsasalossa näyttelykansaa. Kiitokset kaikille talkoolaisille ja tapahtuman puuhaihmisille.

Kevään myötä yhdistysten vuosikokoukset lähestyvät, niin myös kerhon vuosikokous. Kokouskutsu on toisaalla tässä lehdessä. Tulkaa joukolla päättämään yhteisistä asioistamme. On siellä myös joitain paikkoja auki innokkaille harrastajille. Jos innostusta riittää niin hyppää remmiin.

Tänä vuonna isommista rytinöistä on vuorossa Sawo Show elokuun ensimmäisenä viikonloppuna. Kerholla on siellä vastuulla rokotustentarkastus. Talkoolaisia siis tarvitaan alkusyksystä, mutta siitä sitten hiukan myöhemmin lisää.

Hyvää alkanutta vuotta!

Lasse

Tarinaa toimittajalta

Vuosi on jälleen hyvällä alullaan. Säätsuosivat vanhan vuoden puolella haukkukokeiden järjestäjiä. Ei ollut paukkupakkasia ja luntakin oli vain nimeksi. Lumipeite olisi saanut toki tulla jo hiukan aikaisemmin, niin koemaastoissa hirvien paikantaminen olisi ollut helpompaa. Loppusyksyn päivät ovat lyhyitä, eikä pimeiden väli anna paljon aikaa tyhjiin hupailuun.

Vuosi 2014 oli runsaiden valioiden vuosi. Ajattelin valioiden määrän tuntuvasti putoavan vuodelle 2015. Pudotusta toki tapahtui, mutta ei hurjan paljon. Tämän vuoden valioiden palkitsemisesta jää pois muutamia nuoria koiria, joilla ei ollut vuoden loppuun mennessä saavutettu käyttövalion arvoon vaadittavaa näyttelytulosta. Nämä koirat jäävät odottamaan seuraavaa vuotta.

Olen useassakin kirjoituksessani pyytänyt vierailla paikkakunnilla kokeissa käyneitä koiranomistajia tiedottamaan koiriensa menestyksestä. Omatoiminen kaikkien tuloksien hakeminen on työlästä, eikä aika tahdo moiseen riittää. Koiranomistajat, tai mukana seuraava tuomari/joukkueenjohtaja, laittakaa tulokset välittömästi sähköpostilla tai soittaa pirauttaka. Tosin syksyn käyttökokeisiin on aikaa, mutta arvokas näyttelysaavutus on myös uutisoinnin paikka.

Harrastusmaailmassa on lukuisia tahoja jotka hakevat hyväksyntää ja huomiota omalle lajilleen. Kilpailu suosiosta on joskus rankkaa. Hyvät esille tuodut asiat parantavat aina mahdollisuuksia päästä eturiviin kilpailemaan ”paikasta auringon paisteesta”. Aina on kumminkin muistettava vanha totuus, että hyvä kello kauas kuuluu, mutta paha vielä kauemmaksi.

Yhdistyksenä oma Pystykorvakerhomme on saavuttanut hyvän ja arvostetun aseman. Tämä on vastuussa olevien puuhaimmeisten ja ennen kaikkea koko jäsenistön ansiota. Yksin emme ole mitään, mutta yhdessä joukkovoima pääsee oikeuksiinsa.

Tässä lehdessä on kutsu Pystykorvakerhon vuosikokoukseen. Vuosikokous on paikka missä jokainen jäsen saa tuoda mielipiteensä esille. Kokouksessa saa kuvan yhdistyksen toiminnasta. Kannattaisi osallistua. Jäsenet kauempaakin tulkaa mukaan. Kaikki eivät ole tutustuneet kerhomme tukikohtaan Kirsuun, vuosikokouksen yhteydessä se olisi mahdollista.

Pystiksen toimittaja kaipaa edelleenkin valokuvia ja materiaalia kentältä. Ehkä kaikki kuvat eivät tule lehteen nopealla aikataululla, mutta ajattomille kuville on aina käyttöä ja niille löytynee joskus sopiva paikka. Laittakaa kuvanne mahdollisimman suurina tiedostoina, koska kuvan koko vaikuttaa painojälkeen.

Veijo

Kestosuosikki suomenlapinkoira

Esittelemme kerhomme Pystis-lehdessä eri koirarotujen kasvattajia. Nyt on vuorossa keustosuosikki suomenlapinkoira. Irene Venejärvi on kasvattanut rodun koiria reilun 10-vuotta, aloittaen kasvatustyönsä 2005. Tuona aikana rotu on Kennelliton rekisteröintitilastojen mukaan säilyttänyt asemansa vakaana. Vuonna 2005 koiria kirjattiin Kennelliiton rekisteriin 1244 ja viime vuonna 1229.

Suomenlapinkoira on totuttu näkemään runsaslukuisena näyttelykehissä, mutta rodusta löytyy tarvittaessa muitakin ominaisuuksia. Rotua tavataan tottelevaisuuskokeissa ja miksei siitä saisi heräteltä metsästysominaisuuksia. Jotkut Irene Venejärven kasvatit ovat ajaneet jänistä, haukkuneet hirveä ja toimineet metsällä karkottavina koirina. Vaikkei metsästysominaisuuksia ole tarkoituksella haluttu nostaa esille, niin viisas koira tekee niitä asioita joita omistaja haluaa.

Pääasiassa Irenen Hiittanan kennelistä lähteneiden koirien käyttö ja toiminta on suuntautunut näyttelypuolelle. Menestystäkin on tullut. Muotovalioita on kasvateista noin kymmenkunta, joista yksi kansainvälinen valio. Ehkäpä enemmänkin olisi tullut, mutta Irene ei ole erikoisemmin hoputtanut pennun ostajia tuomaan koiria näyttelyyn.

Kennelin kantanarttu on vielä energinen 13-vuotias Suomen muotovalio, kiva luonteinen Ullastiina Amanda, joka ystäväystyi ensi näkemältä toimittajan kanssa. Jalostustyössä tärkeimpänä Irene pitää koirien terveyttä. Rodun kaikista sukulinjoista löytyy perinnöllisiä sairauksia ja vain terveitä yksilöitä tulisi käyttää siitokseen.

Suomenlapinkoira on energinen koira, jota ei mielellään tulisi ottaa kerrostaloon. Koiria ei saa unohtaa myöskään pelkästään ”häkkikoiriksi”. Omistajalla tulee olla aikaa koiralle. Toimielias koira tarvitsee lenkkeilyä ja yhdessäoloa isäntäväen kanssa. Tämä pätee kaikenrotuisiin koiriin. Hiittanan kennelistä pennut pyritään myymään ensisijaisesti hyviin kotiin, kotikoiriksi, näyttelyura on mukava kylkiäinen jos uudet omistajat innostuvat.

Suomenlapinkoira pärjää tuuhean turkkinsa ansiosta Suomen vaativissa talvisissa olosuhteissa.

*Hiittanan
kennelin
kantanarttu
Ullastiina
Amanda
istahtaa
mielellään
Irenen viereen
tuolille.*

Irene Venejärvi pitää hänen kennelistään pennun hankkijoille pienokaisen hoitoon liittyviä pentukursseja. Pennun hankkija saa kirjallisin peikonpojan ohjevihkosien koiran hoidosta, kuinka koiraa ruokitaan, rokotetaan ja mitä kaikkea omistajan tulisi koirastaan tietää. Koira tulisi aina kouluttaa myös yhteiskuntakelpoiseksi.

Irene seuraa myös aktiivisesti pentujen elämää ja varttumista aikuisiksi niiden uudessa kodissa. Näin hän on tehnyt myös kolmen ulkomaille menneen koiran kanssa. Kaikki pennut ovat saaneet hyvän kodin uuden omistajansa luona.

Pohjois-Savon Pystykorvakerhossa Irene on ansiokkaasti vetänyt kerhon näyttelyjaostoa ja on luonnollisesti mukana myös lapinkoirien ryhmässä. Koiraharrastus on tuonut mukanaan paljon uusia mukavia ystäviä ja reipasta ulkoilua sekä raitista ilmaa. Työpäivä ja yhdistystoimintaan kuuluvat harrastukset vievät paljon aikaa, niin silti koiria ei unohdeta.

Ulkoilulenkit tehdään viiden koiran kanssa aamuin ja illoin. Tuuheaturkkinen suomenlapinkoira on talvikoira, jota ei pikkupakkaset säikytä. Koirien lenkkeilyyn apua tulee aviomieheltä, hän ottaa mielellään koiria mukaan myös mökkikavereiksi.

Koira on ihmisen paras ystävä. Tätä mieltä on myös Irene ja toteaa, ettei hän voisi elää ilman koiria. Ne ovat aina kuuluneet hänen elämäänsä. Alkuun ei ollut lappalaisia, mutta niiden tultua tämä sympaattinen koira on valloittanut omistajansa sydämen ja ehkäpä monen muunkin. Kennelnimi Hiittanan löytyi Saamen kielestä, jossa se tarkoittaa peikkoa.

Jalostuspäivänäyttely nuteen ennätykseen

Tammikuun puolivälissä paukkui ankara pakkanen nurkissa ja mittarilukemat kipusivat 30 asteeseen. Varmaan aika moni kantoi huolta jalostuspäivien koiranäyttelyn onnistumisesta. Koiranomistajat sen sijaan tuntuivat uskovan, että kyllähän ne savolaiset saavat jalostuspäiville sään kunnolliseksi. Koiria ilmoitettiin mukaan uusi ennätysmäärä, peräti 537 pystykorvaa.

Lauantain luennoilla oli esillä paljon hyvää asiaa, niin yleisluennoilla, kuin myös rotukohtaisissa osioissa. Ehkäpä lauantapäivä oli yleisön suhteen hiukan vaisumpi, kuin mitä parhaina vuosina, jolloin Iso Valkeiselle ahtautui yli puolentuhatta ihmistä. Lauantain ohjelmassa oli myös perinteiset arpajaiset, jossa runsaassa palkintopöydässä arvokkain oli tutka. Tällä kertaa pääpalkinto osui koiranäyttelyyn ilmoittautuneelle kuopiolaiselle Seppo Nykäselle, joka oli ilmoittanut mukaan harmaan norjanhirvikoiran Heinämäen Bellan. Ensi syksynä on hyvä testata voittoa aidossa tilanteessa.

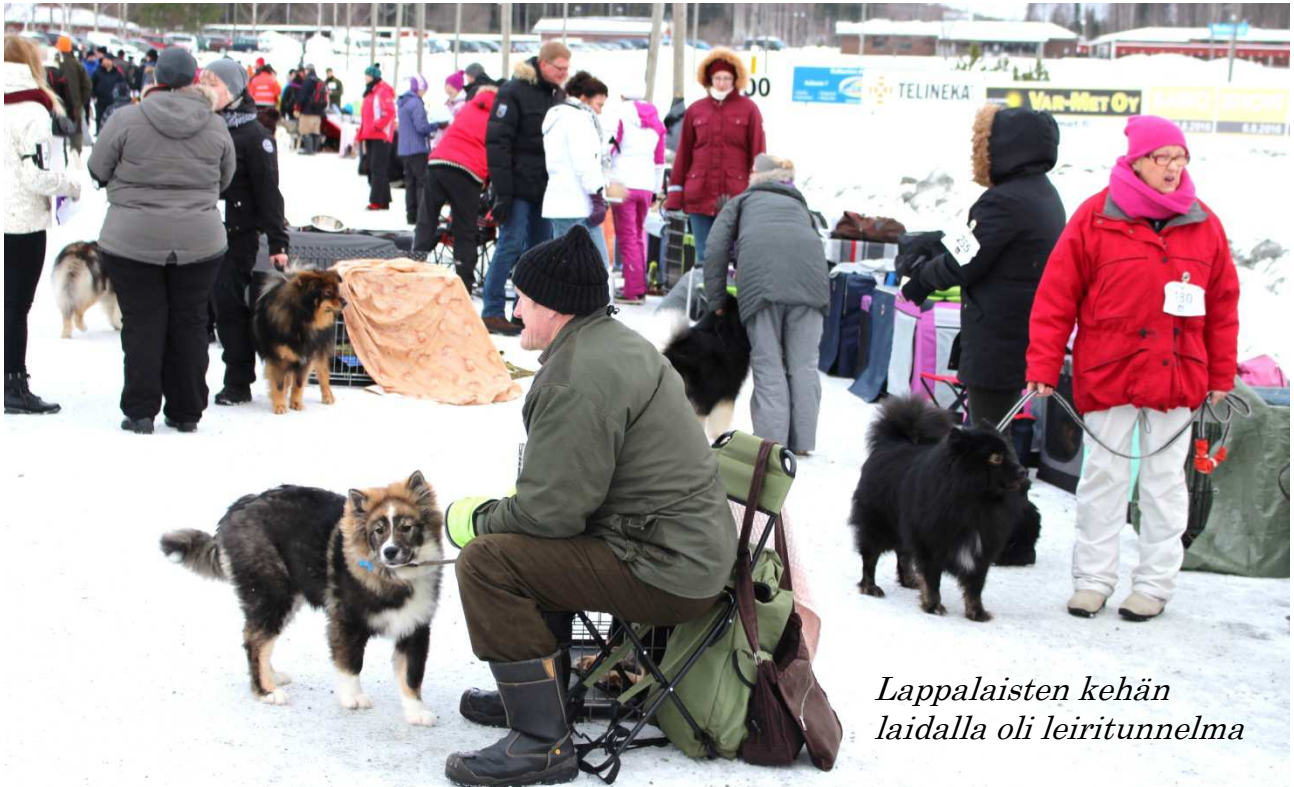

*Reino Korpela arvosteli pohjanpystykorvat. Lieneekö pohjanmaan mies valinnut rop-
kehän kilpailijat koirien, vai esittäjien ulkomuodon perusteella. Oli miten oli, niin ei
varmaan pieleen mennyt. Molemmat koirat ovat Hopealaakson kennelin kasvatteja.*

Pohjanpystykorvat tekivät lukumääräisen samaan näyttelyyn osallistujaennätyksen jalostuspäivien näyttelyssä. Mukaan oli ilmoitettu 51 koiraa. Määrä on erittäin suuri, huomioon ottaen rodun vuosittaiset rekisteröintimäärät. Eniten oli kumminkin ilmoitettu suomenlapinkoiria 135. Jämtlanninpystykorvia oli mukana 106 ja harmaita norjanhirvikoiria 85.

Koiria arvosteltiin seitsemässä kehässä. Pari tuomarinvaihdostakin tapahtui. Viime hetkellä tuomaritiimiin liittyi Riitta Niemelä ja näyttelyä edeltävä yönä tuli tuomaririnkiin vielä uusi sairastumistapaus. Onneksi oma ulkomuototuomarimme Katja Partanen oli vapaalla ja sai pikahälytyksen tehtävään.

Jalostuspäivien näyttelyn pakkanen häipyi jonnekin, minne lieene mennyt. Sunnuntaiksi ennustettua räntäsadettakaan ei tullut ja jopa aurinko paistoi osan päivää pilvettömältä taivaalta. Lämpömittari näytti lukemia 0 asteen paikkeilla. Aivan ihanteellinen koiranäyttelysää ja kehätkin olivat hyvässä kunnossa. Vuosikymmeniä mukana olleen ja paljon näyttelyitä nähneen toimittajan arvio oli vahvasti plusvoittoinen.

Lappalaisten kehän laidalla oli leiritunnelma

Kaikki on valmiina loppuhuipennukseen. Tiina Paananen (vas) ja Irene Venejärvi odottavat loppukehien alkamista.

Näyttelytoimikunnan puheenjohtaja Irene Venejärvi haluaa kiittää kaikkia näyttelytalkoolaisia mallikelpoisesta työstä. Me teimme sen jälleen - järjestimme hyvän näyttelyn! Kiitos myös kaikille näyttelyyn koiransa ilmoittaneille!

Nuoret hirviökoirat menestyivät

Juniorimestaruusottelu

Unto Turpeinen osallistui jpu Herkolla Kiuruvedellä järjestettyyn harmaiden hirvikoirien junioreiden kisaan. Herkolla syksy oli menestys. Koira pelasi erinomaisesti ja hyviä tuloksia tuli.

Junioriottelussa oli alkuun hiukan epäonnea. Koira ei saatu ohjattua tiedossa oleville hirville, vaan toisella hakulenkillä pomppasi ilves koiran edestä. Riistaverisenä koirana Herko lähti perään. 10 km pedon seurannan jälkeen koira saatiin viimein ohjattua toivottuun suuntaan ja hirvet löytyivät.

Herkon työskentely hirvillä oli hyvää ja saumat olisivat olleet vaikka kisan voittoon, mutta yhtä puuttui. Metsästysaikaan toisen hirven ampumisen jälkeen yhteistyö isännän kanssa oli loppunut, eikä se löytynyt tässä kokeessakaan. Tuloksena oli 91 pistettä ja kolmas sija.

Unto Turpeisen mukaan Kiuruveden ottelu oli hyvin järjestetty. Opastuomari oli etsinyt hyvät hirvet valmiiksi. Työskentelyssä ollut kaksoisvasaporukka antoi koiralle mahdollisuuden näyttää taitonsa. Unto koirineen asuu Kuopiossa, mutta metsästää Vesannolla.

Tappisarviottelu

Suonenjokelaisten Markku ja Henri Väänäsen omistama karjalankarhukoira Lomsija Elmo oli mukana hyvällä menestyksellä Keski-Suomessa Oikarin tilalla järjestetyssä nuorten karjalankarhukoirien Tappisarviottelussa. Elmo voitti mestaruuden 89 pisteen tuloksella.

Elmon vahvuuksina olivat hyvä löytökyky ja yhteistyö. Ehkäpä hyvästä löydöstä oli hiukan haittaakin, sillä ensimmäiseltä lenkiltä kahdeksan (8) minuutin löytö 0,9 km jätti haun vähälle arvostelulle. Plussaa oli yksi yhteydenotto. Lopputuloksissa kaksi koiraä päätyi tasapisteisin ja sääntöjen mukaan voiton ratkaisi Elmon pitempi haukku-aika.

Lähellä oli Elmolla pääsy kuninkuusotteluunkin, mutta idän valinnassa liian lähellä olleet ”väärät hirvet” pudottivat löytötehokuutta ja samalla tulosta. Kennelnimi Lomsija ei ehkä tee kulkevalle koiralle oikeutta. Savon murteessa tulkittaneen lomssija-sana jonkinasteiseksi kävelyksi.

Kaavilla haukuttiin kansainvälisesti

Koillis-Savon Kennelkerho järjesti 12.12.2015 kansainvälisen HIRV-kokeen toimintakeskus Raukussa Kaavilla. Kokeeseen osallistui 29 koiraa. Kokeen ylituomarina toimi Veli-Heikki Moilanen Ylivieksa ja sihteerinä Keijo Vitri Kaavilta. Kokeen tulostaso muodostui erinomaiseksi ja kokeessa haukuttiin 21 HIRV1 palkintoa. Järjestäjät kiittävät kaikkia kokeen onnistumiseen vaikuttaneita tahoja ja maastoja luovuttaneita seuroja.

Tulokset: 1) 42/2 SALOPELLON SANTRA om. SANNA JA RAIMO MIETTINEN, KAAVI 95,00 2) 242/2 HEMMONPIRTIN ISLANTI om. MAURI KOUVALAINEN, IISALMI 94,00 3) 42/1 JÄRVELÄNKYLÄN IPE om. JUSSI JÄRVELÄINEN, KAAVI 94,00 4) 42/1 KAASTRASEN VOTE om. JUHA JA TOMI HENTELÄ, TUUSNIEMI 93,50 5) 42/1 SALOPELLON RAJU om. TEEMU TIRKKONEN, KAAVI 92,50 6) 242/2 SISSI om. MARKKU REPO, SIILINJÄRVI 92,00 7) 42/1 LAMERON EETU om. PÖYHÖNEN TANJA, LIEKSA 90,00 8) 42/2 ÄRJÄNSALMEN LINDA om. RAIMO TOIVANEN, KUOPIO 90,00 9) 42/1 TUIKE SALON KR JUMI om. JUKKA KAUKHANEN JA MIKA RISSANEN, VARKAUS 88,50 10) 42/2 MUSEOKUMMUN NIPSU om. HANNU OINONEN, OUTOKUMPU 88,00 11) 242/1 HEINÄJOEN SEVERI om. MIKA TOLPPANEN, KAAVI 85,50 12) 42/2 HIRVIKALLION TYTYNE om. PAULI RISSANEN, SIILINJÄRVI 80,00 13) 42/2 HILLA om. MARTTI LAPPALAINEN, LAPINLAHTI 78,50 14) 242/1 SIMBA om. Jari Hartikainen, SIILINJÄRVI 77,50 15) 42/1 EVERSTI om. TOMI MIETTINEN, JUVA 74,00 16) 242/1 JOUTSENRIINTEEN TYKKI om. Jarkko Mustonen, Kaavi 73,50 17) 42/1 HERO om. PARVIAINEN SEPPO, JUANKOSKI 71,00 18) 42/1 ONNIVAARAN HESSU om. MATTI KORPELAINEN, LIPERI 71,00 19) 42/2 MUSTANLAMMIN OLGA om. RAIVIO TANJA JA MATTI, PUUMALA 70,00 20) 42/1 ONNIVAARAN FIBA om. MARI KOLEHMAINEN, OUTOKUMPU 70,00 21) 305/1 UKKO om. JENNI RÄSÄNEN, JUANKOSKI 70,00 22) 42/2 TUIKE KORVEN NITA om. JULKUNEN RAIMO, SIILINJÄRVI 65,00 23) 42/1 KOLLEEM AATU om. AIMO KUIVALAINEN, JUUKA 63,50 24) 42/1 ONNIVAARAN RUUTI om. HARRI MIKKONEN, HEINÄVESI 55,50 25) 42/2 RIEKKOSUON VARPU om. MARKKU LESKINEN, JUANKOSKI 29,00 26) 48/1 KUTSUN AVOT om. ARI ANTIKANEN, JUANKOSKI 14,00 27) 42/2 KARHUHAUKUN INARI om. KUOKKANEN JARI, OUTOKUMPU 12,50 28) 305/1 URALIN REXI om. PAULI OSMALA, JOROINEN 12,50 29) 242/2 UTULAAKSON NELLA om. ARTO HÄMÄLÄINEN, KUOPIO 9,50.

Koiran suuta ei nyt palele, mutta miten on nuoren taluttajien käden laita. Ehkä lapasen oikea paikka kovilla paukkupakkasilla olisi sittenkin kädessä.

Kuva Timo Poutiainen

Karjalankarhukoira rodun syntymäpäivä

Karjalankarhukoira viettää tänä vuonna rotuna 80-vuotissynttäreitä. Rotua alettiin jalostaa vuonna 1936, jolloin tavoitteeksi otettiin vankka, suurriistaa haukkuva koira. Silloisen Kennelliiton rekisteriin ensimmäiset koirat tosin merkittiin vasta 10-vuotta myöhemmin. Kantakoirat ovat lähtöisin Laatokan Karjalasta, Aunuksesta ja Vienasta.

Rodun alkuvuosikymmeninä hirvikanta oli heikko ja niinpä karjalankarhukoira rotuna lienee saanut nimensä senaikaisen kotipaikkansa Karjalan ja pääriistan karhun mukaan. Karjalankarhukoira oli alun alkaen ns. kaiken viljan koira, se haukkui ja ajoi kaikkia riistaeläimiä, mitä vain isäntä metsästi. Jalostus on vienyt nykyistä rotua vahvasti vain suurriistan pyyntiin, jossa hirvi ja karhu ovat tärkeimmät saaliseläimet.

Karjalankarhukoiran rotuhistoria on ollut värikäs. Hirvikannan alkaessa kasvaa, tarvittiin hirveä haukkuvia koiria. Kotimaisella suurriistakoiralla ei ollut alkuun kilpailijoita ja niinpä oli tarvetta saada nopeasti lisää hirvenhaukkujia. Jalostukseen alettiin käyttää koiria, joilla ei juuri ollut näyttöä toimivuudesta. Ehkäpä uusien hirvikoirarotujen tulo tavallaan pelasti karjalankarhukoiran, piti aloittaa kilpailu tulokkaita vastaan, joka onnistui vain rodun tasoa parantamalla.

Tämän päivän rodun parhaimmisto on hirvikoirina maailman huippuluokkaa. Karjalankarhukoira tunnettiin aikaisemmin koirana, joka pitää yhteyttä ohjaajaansa. Näin ei enää välttämättä ole. Huomattava osa rodun parhaimmistosta rakastaa hirveä enemmän kuin isäntäänsä. Osansa lienee jalostuksella, kuin myös nykyajan tekniikalla, jossa isäntä etsii metsässä koiraa, eikä päinvastoin.

Pohjois-Savossa on vuosikymmeniä ollut paljon hyviä karjalankarhukoiria. Maakunnan edustus on ollut mukana rodun hirvenhaukun mestaruuskilpailuissa, mitalisijoja ja hyviä sijoituksiakin on tullut. Mutta kaivattu Hirvikuninkaan titteli on vielä antanut odottaa. Varmaan lähivuosina onnistuu. Nyt saatiin hiukan esimakua, kun pohjoissavolainen koira voitti nuorten karjalankarhukoirien hirvimestaruuden.

Suomen Pystykorvajärjestö juhlistaa karjalankarhukoira juhluvuoden aikana monissa eri tilaisuuksissa, oli mukana muun muassa Kuopion jalostuspäivillä. Myynnissä oli erilaisia juhluvuoden kunniaksi hankittuja tuotteita. Juhlantuntua on varmaan myös karjalankarhukoiraväen omassa tapahtumassa, 17.-19.6. Ranualla järjestettävillä Karhukoirapäivillä.

Karjalankarhukoira on suomalainen rotu, jonka terveyden vaalimiseen ja rodun jalostukseen Kennelliitto on asettanut vaatimuksia. Rotu kuuluu Pevisa-ohjelmaan.

Kuvassa Huhtian Lilli, jonka jalostuspäivien näyttelyssä esitti Sinikka Kumpusalmi

Palkintotuomarikurssi uusille

HIRV, HIRV-J palkintotuomareiden peruskoulutus 3.4.2016 klo 9. alk. Kuopio, Vanula, Järj. Kuopion Seudun Metsästyskoirakerho ry, osm. 0 € kurssin joht. Ari Laukkanen, ilm. ja tied. Pekka Toivanen p. 050 5285 544. Sääntökirja ja ruoka ovat omakustanteiset 10 €.

Yleituomareiden peruskurssi

9.4.2016 Kuopio Iso-Valkeinen. Kurssin johtaa Timo Paananen ja Ari Laukkanen. raj. 30 osallistujaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilm./tied. Taru Ohtonen klo 18.00 - 20.00 välisenä aikana puh. 0400 709157, ei tekstiviestejä. Ilmoittautumiset viim. 25.3.2016. Osallistumismaksu 70 €. Pohjois-Savon Kennelpiirin tilille FI48 4787 0010 0135 07. Maksukuitti sekä kennelpiirin puolto on liitettävä ilmoittautumisen mukaan. Kennelliiton ja rotujärjestön jäsenyydet on oltava kunnossa. Ruokailu on omakustanteinen.

Koetoimitsijan peruskurssi

24.4.2016 Kuopio Iso-Valkeinen. Kurssin johtaa aluekouluttaja Eija Koistinen Pohjois-Karjalan Kennelpiiristä. raj. 50 osallistujaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilm./tied. Taru Ohtonen klo 18.00 - 20.00 välisenä aikana puh.0400 709157, ei tekstiviestejä. Ilmoittautumiset viim. 8.4.2016. Osallistumismaksu 50 €. Pohjois-Savon Kennelpiirin tilille FI48 4787 0010 0135 07. Maksukuitti sekä jäsenyhdistyksen puolto on liitettävä ilmoittautumisen mukaan. Kennelliiton jäsenyys on oltava kunnossa. Ruokailu on omakustanteinen.

Kaikissa koirakokeissa tarvitaan tuomareita ja koetoimitsijoita. Toki tärkeitä ovat osallistuvat koiratkin. Kaksi suomenpystykorvaa iloitsee tapaamisesta alkusyksyn linnunhaukkukokeessa. "Anna nyt edes kunnon halaus".

Mektäläisen mietteet

Kummallista on tuo maailman meno. On vaikka mitä nykyaikaista vikinettä ja vempainta. Eipä niitä ennen tarvinnut. Kirjoittaminen hoitui mainiosti lyijykynällä jonka itse teroitin rippikoululahjaksi saamallani puukolla. Tallessa on puukko vieläkin, joskin aika liuhuksi on terä mennyt lukuisien tahkoamisien seurauksena.

Asioista ei enää puhuta niiden oikeilla nimillä. Viime kesänä koiraväki järjesteli kirkonkylälle koiranäyttelyä. Satuun kuulemaan kokousta sivusta seuranneena, kun kaipailivat näyttelypäiväksi tapletteja. Kellään ei tuntunut olevan. Minullahan niitä olisi. Ilmoittauduin ja lupasin tuoda toimikunnalle tavaraa vähintään riittävästi. Kotona varasin kohtalaisen kookkaan muovikasin ja aloin mättää siihen vuosien varrella kertyneitä tapletteja. Niitä oli päänsärkyyn, närästykseseen, ripuliin ja taisipa olla ummetukseenkin.

Ehdin mainiosti vielä toimikunnan kokoukseen ja runttasin pussin pöytään. Pussiin kurkistanut viisaan näköinen rouvasihminen kaatoi pussin sisällön pöydälle ja alkoi ihmetellä, että mitä nämä mahtavat olla. Ilmoitin, että siinä on teille niitä tapletteja, nautittavaksi kaikenlaisiin vaivoihin. Kokousväki pöydän ympärillä hiljeni, purskahtaen sitten naurunremakkaan. – Ei me tapleteilla näitä tarkoitettu, vaan näitä, kertoi eräs kokousedustaja nostaen kädessään pientä mustaa laatikkoa, jossa oli kuulemma tietokone. Pitääpä katsoa mitä apteekista tapletteja pyytäessäni seuraavalla kerralla antavat, tietokoneen vai pilleripurkin?

Entäpä sitten tämä nykyajan tiedonkulku. Minun nuoruudessani luettiin sanomalehteä, jonka linja-auto tuoda kiikutti illanhämärissä maantien varteen postilaatikkoon. Turisevasta patteriradiosta kuunneltiin uutisia ja miesporukan tavatessa maitokopilla vaihdettiin kuulumisia. Akoilla oli kokoontumisensa milloin missäkin mustakylkisen pannun ääressä, jossa juoruttiin ja puhuttiin pahaa poissaolijoista.

Nyt on sitten kaikenlaisia sähköposteja, sun muita. Onpa minullakin molemmat, sähkö tulee lankoja pitkin ja posti tipahtaa iltapäivällä kylätien varrella olevaan ikiomaan postilaatikkoon. Olin taas tässä muutaman vuoden tauon jälkeen koirakokeissa oppaana. Koiranomistaja ja tuomarit seurasivat koiran liikkeitä kännyköiden ruudusta. Tuo ihmeellinen kone kuulemma kertoi tarkalleen koiran sijainnin ja juoksunopeuden. Sitten tuli epäselvä tilanne ja koiranomistaja sanoi soittavansa koiralle. Viisas on koira jos osaa puhelimeen vastata.

Jotten jäisi tässä maailman menossa ihan junttiasteelle, niin taidan tehdä peräkorven palstalla pienen metsäkaupan. Puurahoilla ostan itseäni viisaamman puhelimen, tuohon vaatimukseen ei tosin ihan parasta mallia tarvittane. Sitten minä hankin meidän sekarotuiselle Tessulle tutkapannan parhaasta päästä.

Kun se Tessu keväthangilla lähtee yksin kyläkerrokselle tyttöjä katselemaan, niin on kiva seurata pojan menestystä. Mistähän talosta ja milloin sitä lempeä irtoaa? Kova on meidän Tessu narttujen perään. On halut pinnassa kuten isännällään, ero on vain siinä, että Tessu myös saa ja isäntä jää ilman.

Olisipahan tietotekniikan avulla pientä todistusta mennä kyselemään narttukoirien omistajilta astutusmaksuja tai ainakin astutuspentua. Ensimmäisenä vuonna ehkä tutka olisi maksettu ja toisena vuonna jo kuoletettaisiin puhelinta.

Jos Tessu menisi Rahikaisen nartun luokse, niin heti sille soittaisin: Äläpäs ruppee sen luuhkan kanssa millekään pelisille, sieltä ei irtoa mitään hyvää. Tärkeet paikat vain vässyy, takajalat ilimassa ja pylyt vastakkain ison koiran kanssa seistessä. Tiedä vaikka vielä pentueläkkeitä joutuisimme maksamaan.

Jalostuspäivien näyttelyssä oli komea harmaiden kehä

Takakansi, iso valkeisen ilmoitus